

Obisk prestolnice Belgije

S slušatelji nemškega jezika, ki že vrsto let obiskujejo ta krožek, se skoraj vsako leto ob koncu šolskega leta odpravimo na nekajdnevni izlet v tujino, kjer je ta jezik doma, oziroma je uradni jezik neke države. Vemo, da se nemško govori v Nemčiji, Avstriji in Švici. Malo manj je znano, da je nemščina uradni jezik Lihtenštajna in pa, poleg francoščine ter nizozemščine, tudi uradni jezik Belgije. Tako sem sam letos podal predlog, da bi obiskali to res lepo deželo in v začetku aprila 2024 smo odšli v prestolnico Evropske unije.

Po skoraj dvournem poletu smo pristali na letališču mesta Charleroi, ki se nahaja na jugu države. Takoj smo se odpravili na avtobus, ki nas je v manj kot uri pripeljal na glavno bruseljsko železniško postajo. Najprej smo se odpravili v hotel, nato pa odšli na raziskovanje lepot mesta.

Prva znamenitost, ki smo si jo ogledali, je bil Atomium. Znameniti spomenik je nastal leta 1958 za svetovno razstavo Expo. Gre za atom železa, ki je povečan kar 165 milijardkrat. Sestavljen je iz devetih jeklenih krogel in je leta 2013 bil imenovan za najnenavadnejšo stavbo v Evropi. Prvi del ogleda je posvečen razstavi Expo iz leta 1958, ki je potekala v Bruslju ter gradnji atoma, drugi del pa zajema obisk najvišje krogle od koder lahko obiskovalec uživa v prečudoviti panorami mesta.

Nato smo se podali v samo središče mesta, na glavni bruseljski trg Grand-Place. Gre za enega najlepših evropskih trgov, ki je že leta del Unescove svetovne dediščine. Obkrožen je z bogatimi cehovskimi hišami med katerimi kraljuje največja – mestna hiša. Gre za mojstrovino gotske arhitekture s čudovitim stolpom na vrhu katerega je Sv. Mihael, ki ubija zmaja.

Nedaleč od trga se nahaja verjetno najbolj znana znamenitost Bruslja, mali fantek, ki lula. Njegovo ime Manneken Pis pomeni ravno to (deček, ki lula). Gre za 61 cm visoko bronasto figuro, ki lula v vodnjak. Sam vodnjak je v preteklosti veljal za enega najpomembnejših vodnjakov v mestu. Ker pa je kip dečka od 17. stoletja dalje bolj ali manj nepoškodovan preživel vse mogoče ujme, je postal svetovno znan. Danes ga velikokrat oblečejo v različne oblekice (odvisno od priložnosti), v posebnem muzeju pa so na ogled tudi obiskovalcem mesta. Oblekic je preko 300.

Samo nekaj metrov stran od dečka se nahaja najboljša pekarna vaflejev v mestu. Seveda smo si jih privoščili. Vsak si je izbral svoj nadev, ki pa je bil zelo bogat.

Spoznavanje mestnih znamenitosti smo prvi dan zaključili z ogledom bruseljske katedrale.

Na večerjo smo odšli v kompleks 17 restavracij, ki so vse združene na enem mestu. Tudi najbolj izbirčen popotnik bo tu našel nekaj za svoj želodec. Poleg restavracij z italijansko hrano, se tu najdejo še restavracije z japonsko, mehiško, sirsko in vietnamsko kuhinjo, specialisti za mesne jedi, slaščice Z iskanjem jedi po svojem okusu tako ni bilo nobenih težav.

Naslednji dan smo se prebudili v prečudovito sončno jutro. Takoj po zajtrku smo odšli na eno od železniških postaj in se odpeljali v »severne Benetke«. Tako neuradno pravijo enemu najlepših belgijskih mest z imenom Brugge.

Po malo več kot uri vožnje smo prispeli in se takoj odpravili v center mesta.

Brugge ima res svoj čar. Vse hiše in stavbe so opečnate. Ko se človek sprehaja po ulicah, ga povsod spremlja znamenita oranžna barva, ki jo seveda dajejo opeke. V mestu najdemo večinoma manjše enonadstropne hiške, vse ceste v njem pa so tlakovane. Pomembno je zaradi svoje lege (ob plimi ima, zahvaljujoč kanalom s katerimi je prepleten, direkten dostop do morja) in pa trgovine. Od nekdanj je bilo to mesto pomemben del svetovne trgovine.

Večino svoje srednjeveške arhitekture ima nedotaknjene. Najbolj je poznan po zvoniku in 13. stoletja, kjer se nahaja 48 zvonov. V času našega obiska so ti zvonovi igrali uspešnice švedske glasbene skupine Abba.

Po ogledu glavnega trga in prehodu po njegovih zanimivih ulicah, smo prišli do kanalov. Ravno zaradi kanalov, po katerih se domačini in obiskovalci vozijo iz enega dela mesta v drugega, je mesto dobilo ime »Severne Benetke«. Tudi sami smo si privoščili vožnjo s čolnom po zanimivih kanalih. Mesto je znano še po čipkah, ki so razstavljene skoraj v vsaki izložbi in po svoji verziji vaflja (ki pa je večinoma okrogle ali kvadratne oblike – bruseljski je pravokoten).

Dopoldan se je hitro prevesil v popoldan in na poti proti Bruslju smo naredili še en postanek. Odšli smo na ogled mesta Gent, ki je eno najbogatejših mest severne Evrope. Tudi Gent je srednjeveško mesto, ki mu je uspelo ohraniti svojo arhitekturo. Zgodovinsko središče mesta je prepleteno s prečudovitimi stavbami in cerkvami ter staro pošto, ki v resnici spominja na palačo. V mestu najdemo tudi dva gradova in pa spomenik bratoma Van Eyck, ki naj bi bila začetnika nizozemske slikarske šole.

Zadnji dan v Belgiji smo izkoristili za zunanji ogled Evropskega parlamenta, palače Berlaymont (kjer je doma evropska komisija – izvršilna veja Evropske unije) in pa parka Cinquantenaire, ki je glavni park mesta Bruselj. Posvečen je 50. obletnici belgijske neodvisnosti in je bil zgrajen leta 1880. Danes tu domujejo številni muzeji.

Obisk belgijske prestolnice smo zaključili z ogledom muzeja posvečenega čokoladi in pa obiskom ene od čokoladnic.

Belgijska čokolada je poglavje, ki zahteva svojo študijo. Gre pa za nedvomno eno najboljših čokolad na svetu. Izbire je veliko, vsekakor pa velja, da kdor se odloči za nakup ene od številnih vrst in oblik čokolad, mu zagotovo ne bo žal.

Polni lepih vtisov in z nekaj kosi odlične čokolade v nahrbtnikih smo se tretjega dne pozno popoldan poslovili od Bruslja in Belgije same. Po mirnem poletu smo zvečer pristali v Trevisu in se polni vtisov odpravili proti domu.

A imamo že načrte za naslednje leto. Kam se odpravljamo, pa naj ostane zaenkrat skrivnost.

Edi Polh